

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 7C/228/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1209220319
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1209220319.27

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Korčekovou v právnej veci žalobkyne: T. W., B.. X.X.XXXX, X. U. Ú. XXXB, X., zastúpenej advokátom Mgr. Martinom Dohňanským, Za Kasárňou 1, Bratislava, proti žalovaným: 1. Y. C., B.. XX.X.XXXX, X. G. XX, X., zastúpenému advokátkou Mgr. Annou Orthovou, Rebarborová 1/B, Bratislava, 2. Generali Poist'ovňa, a. s., Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, zastúpenému advokátom JUDr. Dušanom Hrnčiarom, Svätoplukova 28, Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 17.862,59 eur od 18.11.2007 do 31.12.2011, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 316,- eur od 15.2.2010 do zaplatenia, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 4.980,- eur od 15.2.2010 do zaplatenia, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 22.410,- eur od 15.02.2010 do 30.03.2010, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 2.620,90 eur od 01.01.2012 do zaplatenia, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 275,60 eur od 18.11.2007 do zaplatenia, vo výške 0,5 % ročne zo sumy 1.865,67 eur od 18.11.2007 do zaplatenia a vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1.635,55 eur od 18.11.2007 do zaplatenia, zastavuje.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobkyni 9,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 15.241,69 eur od 01.01.2012 do 29.01.2016, zo sumy 3.071,20 eur od 08.07.2010 do 29.01.2016, zo sumy 22.410,- eur od 08.07.2010 do 29.01.2016 a zo sumy 5.102,46 eur od 13.05.2010 do 29.01.2016, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného z nich povinnosť druhého v rozsahu plnenia zanikne.

III. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobkyni 8,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.865,67 eur od 05.01.2010 do 29.01.2016 a zo sumy 3.290,12 eur od 05.01.2010 do 29.01.2016, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného z nich povinnosť druhého v rozsahu plnenia zanikne.

IV. Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobkyni 9,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 3.071,20 eur od 09.03.2010 do 07.07.2010, zo sumy 22.410,- eur od 31.03.2010 do 07.07.2010 a zo sumy 5.102,46 eur od 05.01.2010 do 12.05.2010, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobkyni 0,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 3.290,12 eur od 05.01.2010 do 29.01.2010, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobkyni 8,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.865,67 eur od 05.03.2008 do 04.01.2010 a zo sumy 3.290,12 eur od 05.03.2008 do 04.01.2010, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

VII. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

VIII. Žalobkyni sa priznáva voči žalovaným v 1. a 2. rade náhrada trov konania v rozsahu 59,2 %.

IX. Štátu sa priznáva voči žalovaným v 1. a 2. rade náhrada trov konania v rozsahu 79,6 %.

X. Štátu sa voči žalobkyni náhrada trov konania nepriznáva.

XI. O výške náhrady trov konania žalobkyne a štátu bude rozhodnuté tunajším súdom samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou, doručenu súdu dňa 19.11.2009, domáhala zaplata sumy 34.887,89 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody. Žalobkyňa uviedla, že sa dňa 15.7.2006 stala účastníkom dopravnej nehody, ktorú zaviniť žalovaný v 1. rade, čím jej vznikla škoda na zdraví, ďalej škoda v podobe ušlej mzdy počas PN, ušlého zisku a nákladov na vynaloženú zdravotnú starostlivosť.

2. Pôvodne žaloba smerovala iba voči žalovanému v 1. rade, ktorému bola doručená dňa 5.1.2010. Tunajší súd uznesením zo dňa 7.5.2010, č. k. 7C 228/2009 - 153, právoplatným dňa 1.6.2010, na návrh žalobkyne pripustil, aby do konania vstúpil ako ďalší účastník žalovaný v 2. rade. Žalovanému v 2. rade bola žaloba doručená dňa 13.5.2010.

3. Žalobkyňa viackrát v priebehu konania menila žalobu rozšírením. Naposledy súd pripustil zmenu žaloby uznesením zo dňa 1.4.2011, č. k. 7C 228/2009 - 303, právoplatným dňa 27.4.2011, a to v znení: "Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 92.787,06 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 33.053,13 eur od 18.11.2007 do zaplata a s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 31.406 eur od 15.2.2010 do zaplata, ako aj trovy konania, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku."

4. Následne žalobkyňa brala viackrát žalobu čiastočne späť, celkom v sume 2.153,- eur, pričom žalovaní vždy s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasili. Preto súd konanie v tejto časti zastavil v súlade s vtedy účinným § 96 O.s.p.

5. Žalobkyňa po všetkých pripustených zmenách žaloby a čiastočných späťvzatiach žiadala, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni 90.634,06 eur s príslušenstvom. Uplatnená istina pozostávala z ušlého zisku v sume 30.863,54 eur, náhrady za stratu na zárobok v sume 2.653,54 eur a 2.882,34 eur, bolestného v sume 6.293,54 eur, sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 29.837,20 eur a nákladov na zdravotnú starostlivosť v sume 18.114,37 eur (z toho aloe vera - 128,16 eur, lekárneň - 4,03 eur, vyšetrenie vo Viedni - 120,- eur, preklad - 22,- eur, angiografia - 346,50 eur, predoperačné krvné vyšetrenie - 107,- eur, hotel pred operáciou - 159,- eur, nemocnica - 8.898,89 eur, operácia - 5.028,- eur, lieky - 62,65 eur, röntgen 26.5.2009 - 102,- eur, posilňovňa - vklad - 30,- eur, röntgen 15.7.2009 - 102,- eur, röntgen 17.8.2009 - 102,- eur, lieky - 42,64 eur, laboratórne vyšetrenie steru - 45,- eur, aloe vera - 96,81 eur, benzín k lekárovi 2006 - 2007 - 513,14 eur, benzín k lekárovi 2008 - 103,40 eur, benzín k lekárovi 2009 - 326,13 eur, preklad - 23,- eur, röntgen 10.11.2009 - 102,- eur, benzín k lekárovi 2009 - 44,09 eur, kontrola vo Viedni - 120,- eur, röntgen 18.2.2010 - 102,- eur, poradenstvo u MUDr. X. 3.5.2010 - 70,- eur, lekárneň - 20,76 eur, poradenstvo u MUDr. X. 1.7.2010 - 35,- eur, lekárneň - 13,86 eur, röntgen 5.7.2010 - 102,- eur, lekárneň - 16,- eur, rehabilitácia T. S. - 1.000,- eur, benzín k lekárovi 2010 - 126,31 eur).

6. Žalovaný v 1. rade so žalobou súhlasil. Prejavil ľútosť nad tým, čo sa stalo.

7. Žalovaný v 2. rade so žalobou nesúhlasil, žiadal ju zamietnuť. Uviedol, že namieta v súvislosti s vyčíslením bodového ohodnotenia bolestného položku 198d, pretože išlo o liečebný zákrok vykonaný v zahraničí na základe rozhodnutia žalobkyne bez predchádzajúceho odporúčania lekára a bez konzultácie so zdravotnou poisťovňou. Navyac podľa neho bol predmetný liečebný zákrok neúčelný, pretože po jeho vykonaní nedošlo k zlepšeniu zdravotného stavu žalobkyne, naopak spôsobil poškodenie zdravia žalobkyne. Žalovaný v 2. rade tiež tvrdil, že znalec nerešpektoval ust. § 9 ods. 7 zák. č. 437/2004 Z. z. pokiaľ ide o položky č. 205, 193c a 232b, za ktoré priznal 395 bodov, čo prevyšuje počet bodov za položku 216, za ktorú patrí 260 bodov. Tiež žalovaný v 2. rade poukazoval na to, že

nárok žalobkyne na náhradu za bolesť bol už čiastočne predmetom iných konaní a v tejto časti existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Žalovaný v 2. rade tiež namietal uplatňovanú výšku náhrady za 1 bod. K náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia žalovaný v 2. rade namietal uplatňovanú výšku tohto nároku. Podľa neho znalec nesprávne aplikoval § 10 ods. 8 v spojení s § 9 ods. 7 zák. č. 437/2004 Z. z. Podľa žalovaného v 2. rade bodové ohodnotenie SSÚ malo byť 1.300 bodov. Žalovaný v 2. rade tiež namietal uplatňovanú výšku náhrady za 1 bod. Pokiaľ ide o uplatňovaný ušlý zisk, žalovaný v 2. rade namietal uplatňovaný rozsah. Podľa neho nemožno vychádzať pri jeho vyčíslení zo zoznamu vystúpení vypracovaného žalobkyňou, keďže žalobkyňa bola v riadnom pracovnom pomere, pričom je objektívne vylúčené, aby sa mohla zúčastniť všetkých vystúpení uvedených v tomto zozname. Pri vyčísľovaní ušlého zisku je potrebné vychádzať predovšetkým zo zisku dosahovaného žalobkyňou za tanečnú činnosť v obdobiach predchádzajúcich vzniku dopravnej nehody, ktorý je zistiteľný z priznaní žalobkyne pre daň z príjmu. K nároku na stratu na zárobku počas PN sa žalovaný v 2. rade vyjadril tak, že žalobkyňa ho nesprávne vyčíslila, keď tento sa správne vyčísluje podľa § 84 zák. č. 461/2003 Z. z. Pokiaľ ide o náhradu liečebných nákladov, žalovaný v 2. rade namietal, že žalobkyňa už nahradil všetky účelne vynaložené náklady na liečenie. Za účelne vynaložené neuznal tie, ktoré neboli vynaložené na základe odporúčania ošetrojúceho lekára resp., ktoré boli vynaložené za liečebné zákroky v zahraničí bez dohody so zdravotnou poisťovňou.

8. Tunajší súd čiastočným rozsudkom zo dňa 7.10.2015, č. k. 7C/228/2009 - 713 žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal zaplatiť žalobkyňi 57.227,66 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného z nich povinnosť druhého v rozsahu plnenia zanikne. Ďalej súd konanie v časti o zaplatenie 2.153,- eur zastavil a vo zvyšku žalobu v časti istiny zamietol s tým že o úrokoch z omeškania a o trovách konania rozhodne v konečnom rozsudku. Priznaná suma 57.227,66 eur pozostávala z bolestného vo výške 3.700,- eur, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenie vo výške 22.410,- eur, ušlého zisku vo výške 10.978,67 eur, náhrady za stratu na zárobku vo výške 4.209,09 eur a náhrady nákladov spojených s liečením vo výške 15.929,90 eur. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 23.10.2019, č. k. 6Co/97/2016 - 741, právoplatným dňa 10.12.2019 v napadnutej (zamietajúcej) časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

9. Po právoplatnosti rozsudku v časti istiny, predmetom konania zostali úroky z omeškania.

10. Po poslednej pripustenej zmene žaloby žalobkyňa žiadala zaplatenie 9 % ročného úroku z omeškania zo sumy 33.053,13 eur od 18.11.2007 do zaplatenia a zo sumy 31.406,- eur od 15.2.2010 do zaplatenia. Sumu 33.053,13 eur tvorila pôvodne v žalobe uplatnená suma vo výške 34.887,89 eur po odpočítaní späťvzatej sumy 1.834,76 eur (čo predstavovalo bolestné uplatnené v žalobe - v tejto časti bolo konanie zastavené uznesením zo dňa 29.6.2010, č. k. 7C/228/2009 - 161). Sumu 33.053,13 eur tak tvoril uplatnený nárok na ušlý zisk v sume 12.614,22 eur, stratu na zárobku v sume 2.141,27 eur a náklady spojené s liečením v sume 18.297,63 eur. Sumu 31.406,- eur tvorili bolestné v sume 4.016,- eur a SSÚ v sume 27.390,- eur.

11. Podaním zo dňa 10.3.2015, doručeným súdu dňa 20.3.2015, žalobkyňa žiadala priznať 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 15.190,54 eur od 18.11.2007 do zaplatenia, zo sumy 31.406,- eur od 15.2.2010 do zaplatenia a zo sumy 39.605,24 eur od 1.1.2012 do zaplatenia. Sumu 15.190,54 eur tvoril nárok na ušlý zisk v sume 12.547,- eur a na náhradu za stratu na zárobku za PN v rokoch 2006 - 2007 v sume 2.643,54 eur. Sumu 39.605,24 eur tvoril nárok na náhradu nákladov spojených s liečením v sume 18.406,34 eur, nárok na ušlý zisk v sume 18.316,54 eur a nárok na náhradu za stratu na zárobku za PN v rokoch 2009 - 2010 v sume 2.882,34 eur.

12. Podaním zo dňa 15.6.2015, doručeným súdu dňa 15.6.2015, žalobkyňa žiadala priznať 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 15.190,54 eur od 18.11.2007 do zaplatenia, zo sumy 31.406,- eur od 15.2.2010 do zaplatenia a zo sumy 39.562,72 eur od 1.1.2012 do zaplatenia. Oproti predchádzajúcemu podaniu došlo len k zníženiu sumy 39.605,24 eur na sumu 39.562,72 eur v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby v časti istiny týkajúcej sa nároku na náhradu nákladov spojených s liečením v sume 42,52 eur.

13. Podaním zo dňa 13.8.2015, doručeným súdu dňa 14.8.2015, a podaním zo dňa 7.9.2015, doručeným súdu dňa 8.9.2015, žalobkyňa žiadala priznať 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 15.190,54 eur od 18.11.2007 do zaplatenia, zo sumy 31.406,- eur od 15.2.2010 do zaplatenia a zo sumy

39.000,- eur (žalobkyňa zaokrúhlila pôvodnú sumu 39.562,72 eur na celé tisícky nadol) od 1.1.2012 do zaplattenia.

14. Podaním zo dňa 23.1.2020, doručeným súdu dňa 1.2.2020, žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na zaplattenie 9% ročného úroku z omeškania zo sumy 3.700,- eur (bolestné) od 18.11.2007 do 29.1.2016, zo sumy 22.410,- eur (SSÚ) od 31.3.2010 do 29.1.2016, zo sumy 15.241,69 eur (náklady spojené s liečením) od 21.12.2009 do 29.1.2016 a zo sumy 10.978,67 eur (ušíly zisk) od 18.11.2007 do 29.1.2016 a 8,5% ročného úroku z omeškania zo sumy 1.865,67 eur (náhrada za stratu na zárobku v súvislosti s PN v rokoch 2006 - 2007) od 18.11.2007 do 29.1.2016.

15. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa podaniami zo dňa 10.3.2015, 15.6.2015, 13.8.2015, 7.9.2015 a 23.1.2020 menila žalobu (oproti naposledy pripustenej zmene žaloby) v časti úroku z omeškania čiastočne rozšírením, avšak súd tieto zmeny žaloby nepripustil uznesením zo dňa 12.10.2020 (vyhláseným na pojednávaní).

16. Zároveň v niektorých častiach žiadala žalobkyňa týmito podaniami priznať úrok z omeškania z nižšej sumy, v nižšej výške alebo od neskoršieho dátumu, oproti naposledy pripustenej zmene žaloby (kde žalobkyňa žiadala priznať 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 33.053,13 eur od 18.11.2007 do zaplattenia a zo sumy 31.406,- eur od 15.2.2010 do zaplattenia), čo podľa obsahu možno považovať za čiastočné späťvzatie žaloby, preto súd konanie v časti o zaplattenie úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 17.862,59 eur od 18.11.2007 do 31.12.2011, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 316,- eur od 15.2.2010 do zaplattenia, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 4.980,- eur od 15.2.2010 do zaplattenia, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 22.410,- eur od 15.02.2010 do 30.03.2010, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 2.620,90 eur od 01.01.2012 do zaplattenia, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 275,60 eur od 18.11.2007 do zaplattenia, vo výške 0,5 % ročne zo sumy 1.865,67 eur od 18.11.2007 do zaplattenia a vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1.635,55 eur od 18.11.2007 do zaplattenia zastavil v súlade s § 145 ods. 2 C.s.p.

17. Žalovaný v 1. rade sa pridržiaval vyjadrení žalovaného v 2. rade.

18. Žalovaný v 2. rade nesúhlasil so žalobou, ani v časti príslušenstva. Uviedol, že žalobkyňa nepreukázala doručenie výziev žalovanému v 2. rade, a teda sa nemohol dostať do omeškania v tom čase, ako uvádzala žalobkyňa.

19. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu a svedkyne a oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, vrátane pripojených spisov a zistil tento skutkový stav:

20. Dňa 1.9.2004 uzatvorili H. T. a žalobkyňa zmluvu, predmetom ktorej bolo vytvorenie umeleckého výkonu v období september až december 2004 za jednorázovú odmenu 36.500,- Sk. Dňa 20.5.2005 uzatvorili H. T. a žalobkyňa zmluvu, predmetom ktorej bolo vytvorenie umeleckého výkonu v období 27.5.2005 až 23.6.2005 za jednorázovú odmenu 12.000,- Sk. Dňa 20.6.2005 uzatvorili H. T. a žalobkyňa zmluvu, predmetom ktorej bolo vytvorenie umeleckého výkonu dňa 22.6.2005 za jednorázovú odmenu 10.000,- Sk.

21. Dňa 30.11.2005 uzatvorili Q. U..G..C.. ako nadobúdateľ a žalobkyňa Licenčnú zmluvu, na základe ktorej sa žalobkyňa zaviazala počas platnosti zmluvy uzatvárať s nadobúdateľom na jeho požiadanie objednávky, ktorých predmetom budú záväzky žalobkyne vytvárať umelecké výkony pre nadobúdateľa. Zmluva bola uzatvorená na dobu 5 rokov.

22. Podľa potvrdenia o podaní daňového priznania za rok 2004, mala žalobkyňa v tomto roku základ dane 102.732,- Sk. Podľa potvrdenia o podaní daňového priznania za rok 2005, mala žalobkyňa v tomto roku základ dane 87.277,- Sk (z toho 48.465,- eur boli príjmy z tanečnej činnosti).

23. Dňa 23.12.2005 uzatvoril žalovaný v 1. rade s Českou poisťovňou - Slovensko a.s. poisťnú zmluvu na poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Škoda Octavia, Š. X. XXX N.. Neskôr došlo k zániku Českej poisťovne - Slovensko a.s. zlúčením s Generali Poist'ovňa, a. s. (žalovaný v 2. rade), ktorá sa stala univerzálnym právnym nástupcom zanikajúcej obchodnej spoločnosti Česká poisťovňa - Slovensko, a.s.

24. Podľa potvrdenia o strate na zárobku počas PN - úrazový príplatok potvrdeného Sociálnou poisťovňou mala žalobkyňa vyplatené za dočasnú PN od 15.7.2006 do 30.6.2007, t.j. 351 dní nemocenské dávky vo výške 115.025,- Sk. Denný vymeriavací základ bol 613,2597 Sk. V tomto potvrdení zamestnávateľ žalobkyne potvrdil, že žalobkyňa bola PN od 15.7.2006 do 12.7.2007, teda 363 dní. Podľa potvrdenia o nemocenských dávkach vydaného Sociálnou poisťovňou zo dňa 23.10.2014 mala žalobkyňa vyplatené nemocenské dávky v období od 12.5.2009 do 30.4.2010 v sume 4.960,30 eur. Denný vymeriavací základ mala 26,2129 eur, z čoho 55% bolo 14,4170 eur.

25. Listom zo dňa 7.11.2007, doručeným právnomu predchodcovi žalovaného v 2. rade dňa 16.11.2007, žalobkyňa žiadala žalovaného v 2. rade o zaplatenie náhrady škody vo výške 827.340,- Sk, z tohto nákladov spojených s liečením v sume 35.839,80 Sk, ušlého zisku (náhrady za stratu na zárobku) v sume 112.975,- Sk, ušlého zisku v sume 380.016,- Sk, vecnej škody v sume 8.299,20 Sk a bolestného v sume 290.210, Sk.

26. Listom zo dňa 26.2.2008 oznámila Česká poisťovňa - Slovensko a.s. žalovanému v 1. rade, že v rámci likvidácie nárokov poškodenej poukázali žalobkyňi sumu 5.027,- Sk (škoda na oblečení). Listom zo dňa 26.2.2008 oznámila Česká poisťovňa - Slovensko a.s. žalovanému v 1. rade, že v rámci likvidácie nárokov poškodenej poukázali žalobkyňi sumu 6.194,- Sk (náklady na lieky) a 4.024,- Sk (náklady na dopravu, a to konkrétne vynaložené dňa 25.9.2006, 12.10.2006, 6.11.2006, 30.11.2006, 29.1.2007, 9.3.2007, 28.5.2007, 6.7.2007, 31.7.2007, 28.8.2007).

27. Dňa 11.9.2008 zaplatila žalobkyňa v lekárni 3.961,- Sk (128,16 eur) za Aloe vera gel a Lycium plus. Dňa 21.11.2008 zaplatila žalobkyňa v lekárni 121,50 Sk (4,03 eur) za Fastum gel. Dňa 29.9.2009 zaplatila žalobkyňa v lekárni 42,64 eur za Vichy de amin a Panthenol. Dňa 2.10.2009 zaplatila žalobkyňa v lekárni 96,81 eur za Aloe vera gel a Aloe first. Dňa 3.5.2010 zaplatila žalobkyňa v lekárni 20,76 eur, dňa 1.7.2010 13,86 eur a dňa 1.8.2010 16,- eur.

28. Dňa 4.3.2009 zaplatila žalobkyňa za vyšetrenie u J.. G. U. vo Viedni 120,- eur. Dňa 17.4.2009 zaplatila žalobkyňa za vyšetrenie v J. K. vo Viedni (angiografia) 346,50 eur. Dňa 2.10.2009 zaplatila žalobkyňa za laboratórne vyšetrenie (Viedeň) 45,- eur. Dňa 18.2.2010 zaplatila žalobkyňa za vyšetrenie u J.. G. U. vo Viedni 120,- eur.

29. Dňa 27.4.2009 zaplatila na žalobkyňa za zdravotnícky výkon (predoperačné krvné vyšetrenie) spoločnosti V. U..G..C.. 107,- eur.

30. Pobyt v hoteli vo Viedni od 11.5.2009 do 13.5.2009 stál 159,- eur (faktúra vystavená na meno p. G. U.).

31. Za pobyt v nemocnici vo Viedni (A. L.) zaplatila žalobkyňa 8.898,89 eur. Za vykonanie operácie zaplatila 5.028,- eur. Za nákup liekov dňa 13.5.2009 žalobkyňa zaplatila 62,65 eur. Dňa 26.5.2009, 15.7.2009, 17.8.2009, 10.11.2009, 18.2.2010 a 5.7.2010 zaplatila žalobkyňa za röntgen (A. L.) vždy po 102,- eur, teda spolu 612,- eur.

32. Dňa 16.4.2009 zaplatila žalobkyňa 22,- eur za preklad. Dňa 1.10.2010 zaplatila žalobkyňa 23,- eur za preklad z nemčiny do slovenčiny. Dňa 25.6.2009 zaplatila žalobkyňa za vklad do posilňovne (K. L. U. H..U..) 30,- eur.

33. Dňa 3.5.2010 zaplatila žalobkyňa sumu 70,- eur a dňa 1.7.2010 sumu 35,- eur za poradenstvo v Ambulancii klinickej výživy.

34. V dňoch 15.7.2010, 22.7.2010, 29.7.2010, 12.8.2010, 19.8.2010, 26.8.2010, 2.9.2010, 9.9.2010, 16.9.2010, 23.9.2010, 30.9.2010, 7.10.2010, 14.10.2010, 21.10.2010, 28.10.2010, 4.11.2010, 18.11.2010, 25.11.2010, 2.12.2010 a 16.12.2010 zaplatila žalobkyňa za rehabilitáciu v T. S., X. vždy po 50,- eur, teda spolu 1.000,- eur.

35. Dňa 4.1.2011 vydal T.. Š.O. T., ortopéd, žalobkyňi vyjadrenie, že v záujme zhojenia zlomeniny boli žalobkyňi okrem základnej liečby doporučované aj použitie doplnkových preparátov v zmysle vitamínov, kalcia a podporných výživových doplnkov, ako i rehabilitácia a stacionárny bicykel.

36. Dňa 14.1.2011 vydal T. L. T., S., hlavný odborník MZ SR pre ortopédiu žalobkyňi vyjadrenie, že v rámci liečby absolvovala aj operačný výkon - osteoplastiku v oblasti atrofickej pseudoartrozy ľavého predkolenia aj s využitím hormónu na stimuláciu rastu kosti OP - I., vykonaný prof. J.. G.. U. vo Viedenskej privátnej klinike v roku 2009. Uvedený operačný postup s použitím hormonálneho prípravku OP - I. sa na Slovensku nevykonáva a skúsenosti s touto liečbou na našich pracoviskách nie sú dostatočné.

37. Znaleckým posudkom č. 38/08 zo dňa 11.4.2008 znalec T. T. I. stanovil bodové hodnotenie bolestného žalobkyne na 840 bodov (znalecký posudok bol vypracovaný v trestnom konaní).

38. Znaleckým posudkom č. 913766-02/10 zo dňa 19.01.2010 znalec T. T. P., L.. stanovil bodové hodnotenie bolestného žalobkyne vo výške 1.162,5 bodov a pre odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 1.100 bodov. Bodové hodnotenie SSU bolo podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. zvýšené na dvojnásobok vzhľadom na stratu možnosti žalobkyne uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mala vo veku, v ktorom utrpela poškodenie na zdraví, t.j. bodové hodnotenie pre odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia predstavovalo 2.200 bodov.

39. Znalec T. I. P., L.. v znaleckom posudku č. 7/2012 zo dňa 18.7.2012 ohodnotil bolestné žalobkyne nasledovne: v súvislosti s prvou hospitalizáciou na I Ortopedickej klinike FNsP G. od 15.7.2006 do 1.8.2006 - otvorená trieštivá zlomenina dolnej časti oboch kostí ľavého predkolenia zasahujúca do členkového kĺbu liečená operáciou (205) 230 bodov, podľa § 9 ods. 6 zvýšil hodnotenie na dvojnásobok, t.j. 460 bodov, trieštivá zlomenina jabĺčka ľavej dolnej končatiny liečená operáciou (193c) 80 bodov, podľa § 9 ods. 6 zvýšil hodnotenie o jednu polovicu + 40 bodov, t.j. 120 bodov, poranenie dôležitého nervu ľavého predkolenia, poranenie ihlicového nervu (232b) 85 bodov, pomliaždenie pravého lakťa s odreninou kože (113b) 15 bodov, úrazový šok stredne ťažkého stupňa (246b) 40 bodov, teda spolu 720 bodov. V súvislosti s treťou hospitalizáciou na I Ortopedickej klinike FNsP G. od 20.2.2007 do 9.3.2007 - operácia pakľbu zlomeniny oboch kostí ľavého predkolenia s pomocou kostného štepu a kovového materiálu (198d) 180 bodov, prenos voľného kožného transplantátu v celej hrúbke (241) 20 bodov, spolu 200 bodov. V súvislosti so štvrtou hospitalizáciou na I Ortopedickej klinike FNsP G. od 10.3.2008 do 12.3.2008 - dynamizácia vnútrodreňového kovového klinca odstránením 4 skrutičiek (239) 35 bodov. V súvislosti s piatou hospitalizáciou na súkromnej klinike vo Viedni od 12.5.2009 do 13.5.2009 - operácia pakľbu zlomeniny ľavého predkolenia vloženie vlastných kostných štepov (198d) 180 bodov, podľa § 9 ods. 6 zvýšil hodnotenie o jednu polovicu + 90 bodov, t.j. 270 bodov (dôvodom bolo to, že po tejto operácii došlo u žalobkyne k prerušeniu kožného nervu v oblasti panve a tým došlo k výpadku kožnej inervácie na prednej ploche stehna o veľkosti 30 x 20 cm). V súvislosti so šiestou hospitalizáciou na I Ortopedickej klinike FNsP G. od 12.7.2012 do 12.7.2012 - odstránenie kovového implantátu z ľavého jabĺčka (238) 10 bodov, odstránenie kovového implantátu z ľavej ihlice (239) 35 bodov, spolu 45 bodov. Znalec ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne nasledovne: pakľb pišťaľ ľavého predkolenia (403) 450 bodov, obmedzenie pohyblivosti v ľavom členkovom kĺbe ťažkého stupňa (410c) 200 bodov, obmedzenie pohyblivosti ľavého kolenného kĺbu stredne ťažkého stupňa (396b) 200 bodov, obrna povrchovej vetvy ihlicového nervu ľavého predkolenia (431c) 200 bodov, keloidná jazva na prednej ploche ľavého predkolenia veľkosti 24 cm² po operačných zákrokoch (433a) 100 bodov, plošné jazvy na prednej ploche pravého stehna po odbere VKT, jazvy po osteosyntézach a odbere kosti z panve veľkosti do 100 cm² po operačných zákrokoch (433a) 70 bodov, spolu 1.220 bodov, hodnotenie znížil podľa § 10/7 na 900 bodov a následne zvýšil na dvojnásobok podľa § 10 ods. 4, teda 1.800 bodov. Ďalej sa znalec v posudku vyjadril, že následky zranení po predmetnej dopravnej nehode sú výnimočné, lebo zdravotný stav žalobkyne je po ťažkom dopravnom úraze nepriaznivý, a to predovšetkým preto, lebo menovaná je pomerne mladá a týmito trvalými následkami dopravného úrazu bude stigmatizovaná celý život. Následkom úrazu sa jej podstatne zhoršila kvalita života v telesnej ako aj v psychickej rovine. Všetky náklady spojené s vyšetrovaním žalobkyne, liečbou a operáciou, ktoré boli vykonané na súkromnej klinike vo Viedni sú medicínsky odôvodnené, lebo liečba na ortopedickej klinike v G. bola po rokoch neúspešná a výkon, ktorý sa vykonal vo Viedni sa na území SR nevykonáva. Všetky náklady spojené s nákupom liekov, vitamínov, podporných látok, ako aj obväzov, masť a dezinfekčných prostriedkov sú medicínsky odôvodnené, lebo zlepšujú hojenie rán, mäkkých tkanív ako aj kostí. Konzultácie u T.. X. boli taktiež medicínsky odôvodniteľné, lebo správna výživa má priamy vplyv na hojenie. Naopak znalec neuznal ako medicínsky indikované všetky intervencie u liečiteľa a návštevy v posilňovni prípadne

fitnescentre. Ak by žalobkyňa navštívila akreditované súkromné rehabilitačné zariadenie, by toto medicínske opodstatnenie bolo správne a preplatenie týchto výkonov by bolo možné.

40. V doplňujúcom znaleckom posudku č. 9/2012 zo dňa 1.10.2012 (v ktorom reagoval na námietky žalovaného v 2. rade) znalec T. I. P., L.. okrem iného uviedol, že náklady spojené s liečbou na klinike vo Viedni boli účelné, nakoľko u žalobkyne došlo po tejto operácii k určitému zlepšeniu zdravotného stavu v zmysle pákľbu písťaly, ale liečba takého problému je dlhodobá, komplikovaná a je stále šanca, že po uplynutí určitého času dôjde k zhojeniu pákľbu.

41. V druhom doplňujúcom znaleckom posudku č. 9/2013 zo dňa 20.11.2013 znalec T. I. P., L.. vysvetlil rozdiely v jeho znaleckom posudku a znaleckom posudku vykonanom znalcom T. T. P., L..

42. Vo vyjadrení zo dňa 10.2.2014 znalec T. I. P., L.. uviedol, že hodnotenie SSÚ u žalobkyne predstavuje celkovo 1.870 bodov. Tiež sa vyjadril, že alergia, ktorá sa u žalobkyne vyskytla, zrejme nebola v priamej súvislosti s úrazom, nedá sa to jednoznačne dokázať a alergia sa ani nedá obodovať.

43. Vo vyjadrení č. 4/2014 zo dňa 10.3.2014 znalec T. I. P., L.. uviedol na námietku žalovaného v 2. rade (že v prípade položiek č. 205, 193c, a 232b je celkový súčet bodov 395, čo však prevyšuje počet bodov za položku 216, ktorej zodpovedá 260 bodov, preto znalec nemal priznať viac ako 260 bodov), že bolesť, ktorú žalobkyňa pretrpela je oveľa väčšia ako bolesť pri amputácii dolnej končatiny, ako bolesť a utrpenie po otvorenej a trieštivej zlomenine, ktorá sa opakovane operuje a preväzuje. U žalobkyne išlo o jednu z najťažších typov zlomenín, lebo bola trieštivá, otvorená, tretieho stupňa ako aj bola vnútrokĺbna, tzn. zasahujúca do členkového kĺbu, preto znalec tieto skutočnosti prekvalifikoval na položku 205, lebo toto viac vystihuje túto vážnu zlomeninu. Okrem toho mala žalobkyňa roztrieštené jabĺčko (193c) ako aj vážne poranení ihlicový nerv (232b). Ak by však súd uznal túto námietku žalovaného v 2. rade ako oprávnenú, žalobkyňa príslúcha len 260 bodov x 2 = 520 bodov.

44. Z pripojeného spisu tun. súdu sp. zn. 2T 119/2008 súd zistil, že trestným rozkazom zo dňa 31.7.2008, č. k. 2T 119/2008, právoplatným dňa 19.8.2008 bol žalovaný v 1. rade uznaný vinným, že dňa 15.7.2006 v čase o 15.19 hod. riadil osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. č. X. XXX N. po P. ceste v X. smerom do mesta, pričom v križovatke ul. P. - G., pri odbočovaní doľava nedal prednosť v jazde oproti idúcemu motocyklu Harley Davidson, ev. č. XZXXXX/CZ/, ktoré riadil vodič T. S., ktorý jazdil po P. ceste smerom von z mesta, následkom čoho došlo medzi uvedeným vozidlom a motocyklom k zrážke, pričom v dôsledku dopravnej nehody utrpela spolujazdkyňa na motocykli Harley Davidson, žalobkyňa, podľa znaleckého posudku č. 38/08 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia T. T. I. ťažké zranenie, a to otvorenú trieštivú zlomeninu obidvoch kostí predkolenia (písťala a ihlica) v distálnej dolnej tretine ľavej dolnej končatiny, trieštivú zlomeninu ľavého jabĺčka ľavej dolnej končatiny so štyrmi fragmentmi, zlomeninu ihlice s posunom úlomkov, parézu ihlicového nervu ľavej dolnej končatiny a odierky kože v oblasti lakťa s dobou liečenia 364 dní, čím žalovaný v 1. rade porušil zákonné ustanovenie § 18 ods. 2 zák. č. 315/96 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Žalovaný v 1. rade bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, pričom výkon trestu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 roky. Žalovanému v 1. rade bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 roky a bol zaviazaný na náhradu škody voči žalobkyne vo výške 334.349,- Sk. So zvyškom nároku na náhradu škody bola žalobkyňa odkázaná na konanie vo veciach občianskoprávných.

45. Z pripojeného spisu tun. súdu sp. zn. 15C 102/2008 súd zistil, že v tomto konaní sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému v 1. rade zaplataenie 96.470,- Sk z titulu náhrady škody. Tunajší súd uznesením zo dňa 27.2.2009, č. k. 15C 102/2008 - 172 konanie zastavil z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci (trestný rozkaz tunajšieho súdu zo dňa 31.7.2008, č. k. 2T 119/2008).

46. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8C 37/2010 súd zistil, že v tomto konaní sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému v 2. rade mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 14.500,- eur. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 23.10.2014, č. k. 8C 37/2010 - 149 uložil žalovanému v 2. rade povinnosť zaplataiť žalobkyne 5.602,5 eur, v časti o zaplataenie 8.276,07 eur žalobu zamietol a vo zvyšku konanie zastavil. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd vychádzal z hodnoty náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 22.410,- eur (1.800 bodov x 12,45 eur), pričom priznal

mimoriadne zvýšenie vo výške 25%. Proti rozsudku síce podala žalobkyňa odvolanie, avšak následne ho vzala späť. Žalovaný v 2. rade sa voči rozsudku neodvolal. Rozsudok už je právoplatný.

47. Svedkyňa N.. L. T., pre ktorú žalobkyňa niekoľko rokov pracovala ako tanečnica, uviedla, že odkedy sa jej stala tá nehoda, neodtancovala pre ňu žalobkyňa ani jedno predstavenie a určite ani pre nikoho iného nemohla tancovať s takým zranením. Ďalej svedkyňa uviedla, že zoznamy vystúpení, ktoré založila do spisu žalobkyňa, vypracovala ona, pričom išlo o vystúpenia, ktorých by sa žalobkyňa zúčastnila, pokiaľ by bola zdravá. Išlo o hypotetický zoznam, ktorý vypracovali spolu so žalobkyňou, pričom postupovali tak, že zo zoznamu všetkých vystúpení v príslušnom roku vybrala žalobkyňa tie, ktoré by stíhala popri práci absolvovať tak, ako to bolo v rokoch jej aktívneho tancovania. Svedkyňa ale rozhodovala o tom, ktorý tanečník pôjde na vystúpenie. Z hľadiska počtu vystúpení tieto zoznamy zodpovedajú počtom vystúpení, ktoré žalobkyňa absolvovala v čase, keď aktívne tancovala. Žalobkyňa bola veľmi flexibilná, vždy si to vedela v práci zariadiť, bola schopná sa zúčastňovať aj na viacdňových angažmánach. Nedá sa povedať, že by si žalobkyňa mohla vyslovene vyberať vystúpenia, ale patrila k starším vytancovanejším tanečníkom, ktorým dávajú lepšie vystúpenia. Žalobkyňa vždy vyzerala veľmi mlado, mohla by tancovať aj do veku 38 rokov (podľa odhadu svedkyne).

48. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

49. Podľa § 427 ods. 2 OZ rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

50. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

51. Podľa § 444 OZ pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

52. Podľa § 446 OZ náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

53. Podľa § 449 ods. 1 OZ pri škode na zdraví sa uhrádzajú aj účelné náklady spojené s liečením.

54. Podľa § 449 ods. 3 OZ náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhrádzajú tomu, kto ich vynaložil.

55. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, ako aj škody vzniknutej úhradou nákladov zdravotnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového poistenia,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a) b) a d),
- d) ušlého zisku.

56. Podľa § 15 ods. 1 cit. zák. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

57. Podľa § 11 ods. 5 cit. zák. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

- a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,
- b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom

na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

58. Podľa § 11 ods. 6 cit. zák. poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia.

59. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

60. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

61. S poukazom na cit. zák. ustanovenia, ako aj na výsledky vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že žaloba je v časti úrokov z omeškania (po čiastočnom späťvzati) čiastočne dôvodná.

62. Pri poslednej úprave petitu žaloby v časti úrokov z omeškania (podanie zo dňa 23.1.2020), žalobkyňa vychádzala z toho, že žalovaný v 2. rade jej zaplatil rozsudkom priznanú istinu dňa 29.1.2016 (čo žalovaný v 2. rade nesporeval), preto žiadala úroky z omeškania priznať do 29.1.2016, a to zo súm priznaných jej v rámci jednotlivých uplatnených nárokov v rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 7.10.2015, okrem nároku na náhradu za stratu na zárobku za PN v rokoch 2009 - 2010 (v sume 2.343,42 eur), z ktorej sumy už úroky z omeškania podaním zo dňa 23.1.2020 nežiadala priznať. Taktiež pokiaľ ide o nárok na náhradu nákladov spojených s liečením, nežiadala priznať úroky z omeškania z celej priznanej sumy 15.929,90 eur, ale len zo sumy 15.241,69 eur.

63. Žalobkyňa žiadala priznať úroky z omeškania od oboch žalovaných s rovnakým počiatočným dátumom omeškania. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalovaní nie sú solidárni dlžníci, ale keby aj boli, splatnosť záväzkov nemusí byť u jednotlivých dlžníkov totožná, a teda aj počiatok omeškania môže nastať u každého v iný deň (k čomu v danom prípade aj došlo). Žalobkyňa pritom žalovaného v 1. rade nevyzývala na plnenie pred podaním žaloby a žaloba bola podaná najskôr len voči žalovanému v 1. rade (a teda mu bola aj skôr doručená) a až neskôr aj voči žalovanému v 2. rade. Preto súd pri každom uplatnenom nároku skúmal, kedy sa žalovaní dostali do omeškania v súlade s ust. § 563 OZ a v prípade, že počiatok omeškania bol u žalovaného v 1. rade iný ako u žalovaného v 2. rade, súd v časti, v ktorej sa ich omeškanie kryje zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania oboch žalovaných (odsek II. a III. výroku rozsudku) a v časti, keď sa niektorí zo žalovaných dostal do omeškania skôr, resp. má zaplatiť vyšší úrok z omeškania, súd zaviazal každého zo žalovaných osobitne (odsek IV., V. a VI. výroku rozsudku).

64. Bolesťné (ktoré bolo žalobkyni priznané rozsudkom zo dňa 7.10.2015) nebolo predmetom žaloby doručenej súdu dňa 19.11.2009, ani výzvy zo dňa 7.11.2007, ktorá bola doručená právnenému predchodcovi žalovaného v 2. rade dňa 16.11.2007. Voči žalovanému v 1. rade si bolesťné uplatnila žalobkyňa až na pojednávaní dňa 8.3.2010, do omeškania sa teda žalovaný v 1. rade dostal dňa 9.3.2010, od ktorého dátumu súd voči žalovanému v 1. rade priznal žalobkyni úroky z omeškania. Žalovanému v 2. rade bola zmena žaloby týkajúca sa uplatneného nároku na bolesťné doručená dňa 7.7.2010, do omeškania sa teda dostal dňa 8.7.2010, od ktorého dátumu súd voči žalovanému v 2. rade priznal žalobkyni úroky z omeškania. Súd úrok z omeškania nepriznal z celej priznanej sumy 3.700,- eur, ale len zo sumy 3.071,20 eur, nakoľko bolesťné za operáciu, ktorá bola žalobkyni vykonaná až v roku 2012, nebolo ešte v roku 2010 (kedy sa žalovaní dostali do omeškania) splatné, nemohli sa teda s jeho zaplatením dostať žalovaní do omeškania dňa 9.3.2010 resp. 8.7.2010. Išlo o bolesťné za odstránenie kovového implantátu z ľavého jablčka (238) - 10 bodov a odstránenie kovového implantátu z ľavej ihlice (239) - 35 bodov, spolu 45 bodov pri hodnote bodu 15,72 eur, teda 628,80 eur. Z tejto sumy súd úroky z omeškania nepriznal, keďže žalobkyňa už osobitne na zaplatenie tejto sumy žalovaných v priebehu konania nevyzývala, preto táto suma bola splatná až po právoplatnosti rozsudku zo dňa 7.10.2015, pričom žalovaný v 2. rade zaplatil žalobkyni sumu priznanú rozsudkom v lehote určenej v tomto rozsudku.

65. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia nebola predmetom žaloby doručenej súdu dňa 19.11.2009, ani výzvy zo dňa 7.11.2007, ktorá bola doručená právnemu predchodcovi žalovaného v 2. rade dňa 16.11.2007. Voči žalovanému v 1. rade si náhradu za SSÚ uplatnila žalobkyňa na pojednávaní dňa 8.3.2010, do omeškania sa teda žalovaný v 1. rade dostal dňa 9.3.2010, podaním zo dňa 23.1.2020 však žalobkyňa žiadala priznať úrok z omeškania zo sumy 22.410,- eur až od 31.3.2010, od ktorého dátumu súd voči žalovanému v 1. rade priznal žalobkyni úroky z omeškania (z priznanej sumy 22.410,- eur), súc pri tom viazaný návrhom žalobkyne. Žalovanému v 2. rade bola zmena žaloby týkajúca sa uplatneného nároku na náhradu za SSÚ doručená dňa 7.7.2010, do omeškania sa teda dostal až dňa 8.7.2010, od ktorého dátumu súd voči žalovanému v 2. rade priznal žalobkyni úroky z omeškania (z priznanej sumy 22.410,- eur).

66. Žalobkyňa vyzvala žalovaného v 2. rade (resp. jeho právneho predchodcu) výzvou zo dňa 7.11.2007, na zaplatenie náhrady za ušlý zisk v sume 380.016,- Sk (12.614,22 eur). Je zrejmé, že keďže išlo o výzvu zo 7.11.2007, nárok sa mohol týkať iba ušlého zisku žalobkyne, ktorý jej vznikol do tohto dátumu. Výzva bola doručená právnemu predchodcovi žalovaného v 2. rade dňa 16.11.2007. Trojmesačná lehota podľa § 11 ods. 5 zák. č. 381/2001 Z. z. uplynula dňa 16.2.2008 a 15-dňová lehota podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z. uplynula dňa 3.3.2008, teda žalovaný v 2. rade sa dostal do omeškania dňa 4.3.2008. Ušlý zisk žalobkyne za obdobie od 15.7.2006 do 7.11.2007 predstavoval sumu 3.290,12 eur (15,5 mesiaca x 6.299,875 Sk = 97.648,06 Sk + za 7 dní v novembri 2007 - 6.299,875 Sk : 30 x 7 = 1.469,97 Sk, teda spolu 99.118,03 Sk = 3.290,12 eur). So zaplatením tejto sumy sa žalovaný v 2. rade dostal do omeškania dňa 4.3.2008. V žalobe doručenej súdu dňa 19.11.2009 si žalobkyňa uplatnila ušlý zisk v sume 12.614,22 eur. Je zrejmé, že žalobou si mohla žalobkyňa uplatniť ušlý zisk iba za obdobie do 19.11.2009. Ušlý zisk žalobkyne za obdobie od 15.7.2006 do 19.11.2009 predstavoval sumu 8.392,58 eur (39,5 mesiaca x 6.299,875 Sk = 248.845,06 Sk + za 19 dní v novembri 2009 - 6.299,875 Sk : 30 x 19 = 3.989,92 Sk, teda spolu 252.834,98 Sk = 8.392,58 eur). Žaloba bola žalovanému v 1. rade doručená dňa 5.1.2010, teda do omeškania so zaplatením sumy 8.392,58 eur sa dostal dňa 6.1.2010. Žalovanému v 2. rade bola žaloba doručená dňa 13.5.2010, teda so zaplatením sumy 5.102,46 eur (rozdiel medzi sumou 8.392,58 eur a 3.290,12 eur, so zaplatením ktorej sa žalovaný v 2. rade dostal do omeškania už dňa 4.3.2008) sa žalovaný v 2. rade dostal až dňa 14.5.2010. Preto súd zaviazal oboch žalovaných na zaplatenie 9%-ného úroku z omeškania zo sumy 5.102,46 eur od 14.5.2010 do 29.1.2016, žalovaného v 2. rade na zaplatenie 8,5 %-ného úroku z omeškania zo sumy 3.290,12 eur od 4.3.2008 (k uvedenému dátumu boli úroky z omeškania podľa nar. vl. č. 87/1995 Z. z. vo výške 8,5 %) do 5.1.2010, oboch žalovaných na zaplatenie 8,5 %-ného úroku z omeškania zo sumy 3.290,12 eur od 6.1.2010 do 29.1.2016, žalovaného v 1. rade na zaplatenie 9%-ného úroku z omeškania zo sumy 5.102,46 eur od 6.1.2010 do 13.5.2010 a žalovaného v 1. rade na zaplatenie 0,5%-ného úroku z omeškania zo sumy 3.290,12 eur od 6.1.2010 do 29.1.2016 (keď sa dostal žalovaný v 1. rade do omeškania so zaplatením celej sumy 8.392,58 eur, teda 6.1.2010 /deň po doručení žaloby/ bola výška úrokov z omeškania podľa nar. vl. č. 87/1995 Z. z. vo výške 9 %). Ako už bolo uvedené vyššie po poslednej pripustenej zmene žaloby žalobkyňa žiadala zaplatenie 9 % ročného úroku z omeškania zo sumy 33.053,13 eur od 18.11.2007 do zaplatenia a zo sumy 31.406,- eur od 15.2.2010 do zaplatenia. Sumu 33.053,13 eur tak tvoril uplatnený nárok na ušlý zisk v sume 12.614,22 eur, stratu na zárobku v sume 2.141,27 eur a náklady spojené s liečením v sume 18.297,63 eur. Sumu 31.406,- eur tvorili bolestné v sume 4.016,- eur a SSÚ v sume 27.390,- eur. Žalobkyňa teda žiadala priznať úrok z omeškania iba zo sumy ušlého zisku, ktorá bola uplatnená v žalobe. Žiadne neskoršie zmeny žaloby rozšírením v časti úrokov z omeškania súd nepripustil. Teda aj keď žalobkyňa neskôr rozširovala žalobu v časti ušlého zisku a aj v rozsudku jej bol priznaný ušlý zisk za obdobie od 15.7.2006 do 30.11.2010 v celkovej sume 10.978,67 eur, pokiaľ ide o úroky z omeškania, tie boli priznané iba zo sumy, ktorá mohla byť uplatnená v žalobe, teda 8.392,58 eur (čo predstavovalo skutočný ušlý zisk žalobkyne za obdobie od 15.7.2006 do 19.11.2009 /do dňa podania žaloby/, hoci si ho v žalobe vyčíslila vyššou sumou).

67. Žalobkyňa vyzvala žalovaného v 2. rade (resp. jeho právneho predchodcu) výzvou zo dňa 7.11.2007 na zaplatenie náhrady za stratu na zárobku počas PN v sume 112.975,- Sk (3.750,- eur). Je síce pravdou, že tento nárok nebol vo výzve výslovne označený ako náhrada za stratu na zárobku, avšak podľa obsahu je možné dospieť k záveru, že išlo o tento nárok, pričom je zrejmé, že keďže išlo o výzvu z novembra 2007 nárok sa mohol týkať iba PN žalobkyne v rokoch 2006 - 2007. Výzva bola doručená právnemu predchodcovi žalovaného v 2. rade dňa 16.11.2007. Trojmesačná lehota podľa § 11 ods. 5 zák. č. 381/2001 Z. z. uplynula dňa 16.2.2008 a 15-dňová lehota podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z. uplynula dňa 3.3.2008, teda žalovaný v 2. rade sa dostal do omeškania dňa 4.3.2008. V žalobe

doručenej súdu dňa 19.11.2009 si žalobkyňa uplatnila náhradu za stratu na zárobku počas PN v rokoch 2006 - 2007 (čo vyplýva z prílohy k žalobe) vo výške 2.141,27 eur. Žaloba bola žalovanému v 1. rade doručená dňa 5.1.2010, teda do omeškania sa dostal dňa 6.1.2010. V rozsudku zo dňa 7.10.2015 bola žalobkyni priznaná náhrada za stratu na zárobku počas PN trvajúcej od 15.7.2006 do 12.7.2007 v sume 1.865,67 eur, teda súd priznal žalobkyni úroky z omeškania z tejto sumy, a to voči žalovanému v 1. rade od 6.1.2010 a voči žalovanému v 2. rade od 4.3.2008.

68. Pokiaľ ide o úroky z omeškania zo sumy 15.241,69 eur (náklady spojené s liečením), z tejto sumy žiadala žalobkyňa priznať úroky z omeškania od 1.1.2012 (viď jej podanie zo dňa 10.3.2015), preto hoci sa žalovaní so zaplatením tejto sumy dostali do omeškania už skôr, súd zaviazal oboch žalovaných na zaplatenie úrokov z omeškania z tejto sumy až od tohto dátumu (do 29.1.2016), súc pri tom viazaný žalobou.

69. Pri nárokoch, ktoré neboli voči žalovanému v 2. rade uplatnené vo výzve zo dňa 7.11.2007, ale až v priebehu konania, už súd neurčoval počiatok omeškania tak, že by zohľadňoval 3- mesačnú lehotu podľa § 11 ods. 5 zák. č. 381/2001 Z. z. a 15 - dňovú lehotu podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z., nakoľko žalovaný v 2. rade všetkými svojimi vyjadreniami dával najavo, že s akýmkoľvek žalobkyňou v konaní uplatnenými nárokmi nesúhlasí a žiadal ich ako celok zamietnuť, teda ani nežiadal, aby mu bola poskytnutá lehota 3 mesiacov na prešetrovanie uplatnených nárokov (v podstate to ponechal na posúdenie súdu). Súd teda vychádzal z toho, že žalovaný v 2. rade sa dostal do omeškania deň po doručení žaloby (prípadne zmeny žaloby). Takisto v konaní nebolo preukázané doručenie iných výziev žalobkyne (okrem tej zo dňa 7.11.2007) žalovanému v 2. rade, ktoré by predchádzali uplatneniu nárokov v konaní. Žalobkyňa síce preukázala ešte doručenie výzvy zo dňa 27.1.2008, dňa 8.2.2008 právnomu predchodcovi žalovaného v 2. rade, táto však pre posúdenie omeškania žalovaného v 2. rade s plnením rozsudkom priznaných nárokov nemá žiaden význam. Žalobkyňa si ňou totiž uplatňovala nárok na bolestné v sume 290.203,- Sk, náhradu za stratu na zárobku v sume 64.208,- Sk a ušlý zisk v sume 380.016,- Sk, ktoré boli predmetom už skoršej výzvy zo dňa 7.11.2007, vecnú škodu v sume 10.045,20 Sk, ktorá nebola predmetom konania, náklady spojené s liečením, z ktorých niektoré ani neboli priznané, avšak podstatnejšie je to, že z týchto nákladov si žalobkyňa uplatňovala úroky z omeškania až od 1.1.2012.

70. Výška priznaných úrokov z omeškania bola stanovená podľa nar. vl. č. 87/1995 Z. z. účinného vždy k prvému dňu omeškania. V zmysle tohto nariadenia vlády bola výška úrokov z omeškania ku dňu 6.1.2010, 9.3.2010, 14.5.2010, 8.7.2010 aj 1.1.2012 9% (8% + 1%) ročne. Výška úrokov z omeškania ku dňu 4.3.2008 bola 8,5% (2 x 4,25 %) ročne.

71. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobe v časti úrokov z omeškania vyhovel v častiach uvedených v odseku II. až VI. výroku rozsudku, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Pokiaľ ide o základ uplatneného nároku, teda zodpovednosť žalovaných za škodu, tá už bola vyriešená v čiastočnom rozsudku zo dňa 7.10.2015.

72. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Ak strana sporu v jednej žalobe uplatní niekoľko samostatných nárokov, postupuje sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa zásad pre priznanie náhrady trov konania pri každom nároku samostatne. V danom prípade si žalobkyňa uplatňovala 5 samostatných nárokov - bolestné, SSÚ, strata na zárobku, ušlý zisk a náklady spojené s liečením. Pokiaľ ide o nároky na bolestné a SSÚ, ich výška závisela od znaleckého posudku, teda pokiaľ aj žalobkyni nebola priznaná celá uplatňovaná suma bolestného a SSÚ, patrí jej pri týchto dvoch nárokoch plná náhrada trov konania (avšak iba z prisúdenej sumy), teda pri týchto dvoch nárokoch možno konštatovať, že mala úspech v rozsahu 100 %. Stratu na zárobku si žalobkyňa uplatňovala v sume 5.535,88 eur, pričom jej bolo priznaných 4.209,09 eur, teda pri tomto nároku mala úspech v rozsahu 76 %. Ušlý zisk si žalobkyňa uplatňovala v sume 30.863,54 eur, pričom jej bolo priznaných 10.978,67 eur, teda pri tomto nároku mala úspech v rozsahu 35 %. Náklady spojené s liečením si žalobkyňa uplatňovala v sume 18.114,37 eur, pričom jej bolo priznaných 15.929,90 eur, teda pri tomto nároku mala úspech v rozsahu 87 %. Pri týchto nárokoch už výška plnenia nezávisela od znaleckého posudku (pri nákladoch spojených s liečením znalec posudzoval iba ich medicínsku opodstatnenosť, ich výška však nezávisela od znaleckého posudku). Aby bolo možné určiť pomer úspechu a neúspechu v celom konaní, je potrebné

každý z piatich uplatnených nárokov považovať za 1/5-inu celku resp. 20 % z celkovo uplatneného nároku (pričom je potrebné ich z tohto hľadiska považovať za rovnocenné nároky, hoci ich výška bola rozdielna). Do celkového rozsahu úspechu žalobkyne je potom potrebné započítať úspech v nárokoch na bolestné a SSÚ v celom rozsahu, teda 20 % + 20 %. Pokiaľ ide o nárok na stratu na zárobku, tam bola žalobkyňa úspešná v rozsahu 76 %, teda 76 % z 20 %, čo predstavuje 15,2 % z celkovo uplatneného nároku. Pokiaľ ide o nárok na ušlý zisk, tam bola žalobkyňa úspešná v rozsahu 35 %, teda 35 % z 20 %, čo predstavuje 7 % z celkovo uplatneného nároku. Pokiaľ ide o nárok na náklady spojené s liečením, tam bola žalobkyňa úspešná v rozsahu 87 %, teda 87 % z 20 %, čo predstavuje 17,4 % z celkovo uplatneného nároku. Celkový pomer úspechu žalobkyne v konaní tak predstavuje 79,6 % (20 % + 20 % + 15,2 % + 7 % + 17,4 %). Rovnaký výsledok možno dosiahnuť, keď sa vypočíta aritmetický priemer pomeru úspechu v jednotlivých nárokoch ($100 \% + 100 \% + 76 \% + 35 \% + 87 \% = 398 \% : 5 = 79,6 \%$). Žalobkyňa mala teda v konaní úspech v rozsahu 79,6 % a neúspech v rozsahu 20,4 %. Súd teda žalobkyňu priznal náhradu trov konania v rozsahu 59,2 % (79,6 % - 20,4 %).

73. Pokiaľ ide o trovy štátu, ktoré vznikli čiastočným vyplatením znalečného zo štátnych finančných prostriedkov, tam súd vychádzal z toho, že pomer neúspechu žalovaných v konaní bol 79,6 %, preto ich v takomto z rozsahu zaviazal na zaplatenie trov štátu. Žalobkyňu, ktorá mala v konaní tiež čiastočný neúspech, súd však na náhradu trov štátu nezaviazal, aplikujúc pritom ustanovenie § 257 C.s.p. s prihliadnutím na povahu sporu, keď sa v konaní domáhala náhrady škody, ktorá jej vznikla v súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného v 1. rade a v dôsledku neochoty žalovaných plniť dobrovoľne, pričom na určenie výšky niektorých nárokov bolo potrebné znalecké dokazovanie. Preto súd dospel k záveru, že by nebolo spravodlivé požadovať od žalobkyne, aby platila trovy štátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava II, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.